

риална форма. Душата е онова възвишено начало въ човѣка, което се стреми, което страда, което се радва. Душата, това е истинският човѣкъ. Умътъ и сърдцето сж спътници на душата, които я придружаватъ навѣкъ и ѝ помагатъ. Духътъ пъкъ е онова велико, мощно начало въ човѣка, което ръководи душата, посочва ѝ правия пътъ на живота. Духъ, душа, умъ и сърдце сж четири пособия, безъ които човѣкъ не може да съществува.

Съвременнитъ хора трѣбва да разбиратъ законитъ на живота, да знаятъ, какъ действуватъ тѣ върху човѣшкото тѣло и какъ го организиратъ. Интересно е човѣкъ да знае, какъ сж организирани умътъ, сърдцето и тѣлото му. Мнозина мислятъ, че човѣшкото тѣло е завършено. Това, което виждаме днесъ и наричаме човѣшко тѣло, предствя само скеля на бждещето тѣло — на бждещето здание. Човѣкъ едва е започналъ да съгражда своето тѣло. Казано е, обаче, че човѣкъ е създаденъ по образъ и подобие Божие. Това не се отнася до сегашния човѣкъ. Сегашниятъ човѣкъ не е създаденъ отъ Бога. Ако бѣше създаденъ отъ Бога, той щѣше да съзнава това. Че не го съзнава, ние разбираме по думитъ, които бащата и майката казватъ на децата си: Ние ви родихме. Христосъ казва: „Роденото отъ Духа, духъ е; роденото отъ плътъта, плътъ е“. Значи, щомъ роденото отъ плътъта е плътъ, човѣкъ, наистина, е роденъ отъ човѣка. Щомъ роденото отъ Духа е духъ, това показва, че човѣкъ е роденъ отъ Бога. Азъ не разглеждамъ въпроса, кой какъ е роденъ, но казвамъ, че човѣкъ може да бжде роденъ отъ Бога. Днесъ Богъ разглежда хората, да види, кои могатъ вече да се родятъ отъ Духа. Какво означава раждане на човѣка отъ Духа? Това е единъ мистиченъ въпросъ.

Съвременнитъ хора не знаятъ тайнитъ на живота, не знаятъ, какъ е билъ създаденъ Адамъ, праотецътъ на човѣчеството. Историята за създаването на Адама, която се разказва въ Битието, е детинска история. Вѣрно е, че първоначално човѣкъ е билъ облѣченъ въ тленна дреха, като пръстътъ, но после Богъ е вдѣхналъ въ този човѣкъ жива душа, и той придобилъ по-високо съзнание. До това време човѣкъ се намиралъ почти въ животинско състояние, не разбиралъ смисъла на живота. Като станалъ жива душа, животътъ му се осмислил, и